

HABERLER

7. Ulusal Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Kongresi

(15 - 18 Mayıs 1997)

7. Ulusal Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Kongresi Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları ABD ve Çocuk Gençlik Ruh Sağlığı Derneği işbirliği ile, 15-18 Mayıs 1997 tarihleri arasında, Antalya Belek'te düzenlendi. Kongrede "Evlat Edinilen Çocuklarda Bağlanma" başlıklı ilk konferansta İngiltere'den Dr. Paul Holmes evlat edinilen çocuklarda sık karşılaşılan ruhsal belirtiler, bunların olası nedenleri ve tedaviye yönelik uygulamalardan sözetti. Daha sonra Psk. Dr. Bruno Anthony "Yaşam Boyu Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu" konferansını sundu. İlk günün son toplantısı "Türkiye'de Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Alanında Uzmanlık Eğitimi" paneliydi. Prof. Dr. Bahar Gökler'in başkanlığı ve Prof. Dr. Şahnur Şener, Prof. Dr. Ayşen Baykara, Doç. Dr. Ayşen Coşkun ve Dr. Ayşe Arman'ın katılımıyla gerçekleşen panelde Çocuk psikiyatrisi uzmanlık eğitimi alanında farklı bölgelerde yaşanan farklı sorunlar, verilen eğitimin standart olmaması, eğitim kurumlarında kadroların kısıtlılığı ve işgücü gereksiniminin fazlalığı nedeniyle eğitime yeterli zamanın ayrılamaması tartışılan konular arasındaydı. Dr. Mark Riddle'in "Çocuklarda OKB ve Tik Bozuklukları" başlıklı konferansı genetik ve immunopatoloji alanlarındaki son çalışmaların aktarımıyla oldukça doyurucu bir toplantı oldu. Prof. Dr. Aysel Ekşi, Doç. Dr. Celal Odağ, Dr. Ülkü Ülgür ve Doç. Dr. Füsün Çuhadaroğlu'nun katılımları ile gerçekleşen "Borderline Kişilik Bozukluğu" paneli gerek kuramsal bilgi, gerekse olgu aktarımları ile kongrenin en ilgi çeken oturumlarından biri oldu. İkinci günün son paneli "Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Alanında Biyolojik Yaklaşımların Yeri" başlığını taşıyordu. Prof. Dr. Teoman

Söhmen'in başkanlığını yaptığı panel, Çocuk ruh sağlığı alanında Prof. Dr. Suna Taneli ve Doç. Dr. Yankı Yazgan'ın yanısıra Çocuk Nöroloğu Prof. Dr. Banu Anlar ve radyolog Dr. Barış diren'in katılımlarıyla kapsamlı ve zengin bir oturum oldu. "Ergenlerde Yaratıcılık" konulu konferansında, Doç. Dr. Celal Odağ, ergen depresyonları ile çalışırken yaşanacak güçlüklerden sözetti. Daha sonra yaratıcılığın ergenlik döneminde en üst düzeye ulaştığını ve ergenlerdeki bu yaratıcılığın aslında tedaviyi kolaylaştıran bir etmen olduğunu ve tedavide kullanılması gerektiğini bildirdi. "Çocuk ve Ruh Sağlığı Alanında Hizmet Veren Mesleklerin Etkileşimleri ve Sınırları" konulu panel Yrd. Doç. Dr. Birsen Sonuvar başkanlığında yapıldı. Çocuk psikiyatrisinden Doç. Dr. Levent Kayaalp, Türk Psikologlar Derneği'nden Doç. Dr. Ferhunde Öktem, Eğitim Bilimcileri Derneği adına Doç. Dr. Orhan Aydın ve Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği adına Tülin Kuşgözoğlu'nun katılımıyla, bu farklı bilim dallarının birbirleriyle olan etkileşimleri ve sınır sorunları izleyicilerin de geniş katılımıyla tartışıldı. Dr. Alan Apter'in "Adolesanlarda İntihar" başlıklı konferansından sonra iki ayrı salonda, Prof. Dr. Meral Topçu'nun "Otistik Davranışlarla Giden Sendromlar" konferansı ve Dr. Talat Parman'ın "Ergenlik ve Yas" konferansı katılımcılar tarafından ilgi ile izlendi. Dördüncü gün Dr. Paul Holmes'un "Nesne İlişkileri Bağlamında Uygulamalı Bir Psikodrama Oturumu" başlıklı çalışma grubu ile başladı. Eşzamanlı olarak yapılan "Çocuk Ruh Sağlığı ve Adli Psikiyatrinin İlişkileri" ve "Öğrenme Bozuklukları" panelleri kongrenin son oturumlarıydı. Adli psikiyatri paneli Yrd. Doç. Dr. İsmail Yavaş, Dr. Mazlum Çöpür, Dr. Murat Bilgili ve Sos. Hiz. Uzm. Dr. Sevil Atauz'un katılımıyla gerçekleşti. "Öğrenme Bozuklukları" paneli Prof. Dr. Cahide Aydın'ın başkanlığında yürütüldü. Dr. Leyla Alkaş öğrenme bozukluğunun kliniği, Dr. Özlem Erman nörobi-

Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi : 4(2) 1997

yolojisi, Doç. Psk. Dr. Ferhunde Öktem nöropsikolojik testler ve Uzm. Psk. Betül Gündoğdu tedavi yaklaşımları konularında aktarımda bulundular. Sözel bildirimler ve poster sunumları kongrenin ikinci ve üçüncü gününde ayrı salonlarda tartışıldı. Genel kurulda kongrenin değerlendirilmesi yapıldı. Temel eğitimin sekiz yıla çıkartılması konusunda kongre süresince katılımcılardan yazılı olarak alınan görüşler toparlanarak tartışıldı ve bu görüşlerin, çocuk psikiyatrisi eğitimine ilişkin genel kurul bildirgesinden ayrı bir ikinci kongre bildirisi olarak yayınlanmasına karar verildi. Çocuk ve Ergen psikiyatrisi ve ilgili diğer alanlarda çalışanların biraraya gelmesini, bilgilerin aktarılıp tartışılmasını sağlayan bu kongrelerin her yıl daha da zenginleşerek devam etmesi dilekleriyle genel kurula son verildi.

Dr. Özlem Erman

Birinci Basamak Hekimliğinde Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Sempozyumu

(25 Mayıs 1997)

Ankara Tabip Odası Birinci Basamak Hekimliği Sürekli Tıp Eğitimi Programı çerçevesinde Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı ve Ankara Tabip Odası Pratisyen Hekim Komisyonu'nun ortaklaşa düzenlediği "Birinci Basamak Sağlık Hekimliğinde Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları" sempozyumu yapılmıştır. Sempozyum mezuniyet sonrası eğitim programları açısından ülkemizde süregelen eksiklikleri bir ölçüde gideren, koruyucu ruh sağlığı alanında önemli bir adım olarak değerlendirilmiştir. Sempozyumda birinci basamak sağlık hizmetlerinde çocuk ruh sağlığının önemi, ruhsal açıdan çocuğun gelişim özellikleri, bu dönemde sık görülen ruhsal hastalıklar ve tedavileri üzerinde durulmuştur.

Dr. Fatih Ünal

XXII. Uluslararası Grup Psikoterapileri Kongresi (28 - 31 Mayıs 1997)

Türkiye Grup Psikoterapileri Derneği tarafından İzmir Psikiyatri Derneği, İstanbul Psikoterapi ve Grup Terapileri Derneği'nin katkılarıyla gerçekleştirilen XXII. Uluslararası Grup Psikoterapileri Kongre'si bu yıl 28-31 Mayıs tarihleri arasında Bergama'da yapıldı.

Sonsuz emeği ve dirençli çabalarıyla Türkiye'de psikodramanın ve grup psikoterapilerinin gerçek öncüsü Prof. Dr. Abdülkadir Özbek başkanlığında düzenlenen bu yılki kongre gerek yurt içi, gerekse yurt dışından bu alanda çok değerli ve saygın pek çok bilim adamının katkıları, Bergama ilçesi yerel yöneticilerinin işbirliği, düzenleme kurulunun titiz çalışmaları ve kongreye gelenlerin yoğun katılımıyla, doğa, insan, bilim bütünleşmesinin çarpıcı biçimde sergilendiği bir ortak yaratıcılık; aynı zamanda da coşkusu ve derinliği paylaşılan bir bilimsel etkinlik örneği oldu. Gerek bilimsel içeriği, gerekse sosyal yönü açısından çok doyurucu geçen kongre, Türkiye'de grup psikoterapilerinin ve psikodramanın giderek yetkinleştiği ve bir bilimsel model olarak ulusal ve uluslararası düzlemde belli bir ağırlık, bir kimlik kazandığını göstermesi açısından çok anlamlı idi.

Dr. Bahar Gökler

Ankara'da 1. Diyabetli Çocuklar Kampı

(30 Mayıs - 5 Haziran 1997)

Dr. Sami Ulus Çocuk Hastanesi ve Ankara Lions Klübü'nün işbirliği ile 1. Diyabetli Çocuklar Kampı gerçekleştirildi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kampüsünde yapılan kampa 9-16 yaşları arasında tip I. Diabetes Mellitus hastası on dokuz çocuk ve ergen katıldı. Kampın amacı çocukların hastalığa uyumlarını arttırmak, benzer

zorlukları yaşıyan akranları ile birlikte olup paylaşımlarını sağlamaktı. Gönüllü abla ve ağabeylerin dışında sağlık ekibinde çocuk hekimleri, çocuk endokrinoloji uzmanı, hemşire ve sosyal hizmet uzmanının yanısıra bir psikiyatr ve bir psikolog da vardı.

Yatılı olan kamp süresince her gün düzenli olarak diyabet konusunda eğitim, spor etkinlikleri, gezi ve gösteriler gibi sosyal etkinlikler, oyun saatleri ve psikiyatri ekibi tarafından etkileşim grubu düzenlendi. Grup sürecinde hastalık, hastalığa uyum sorunları, çocukların hastalıkları nedeniyle yaşadıkları zorluklar ve başetme yolları konuşuldu. Grup sırasında benzer düşünce ve deneyimleri paylaşan çocukların zaman içinde paylaşımlarının daha da arttığı gözlemlendi.

Kampın ilk ve son günü 15 çocuğa Umutsuzluk Ölçeği ve Kaygı Envanteri uygulandı. İlk ve son gün uygulanan kaygı envanterinde önemli değişiklik gözlenmezken, çocukların üçte birinde umutsuzluk ölçeği puanında belirgin düşme saptandı. İki ölçek arasında 5 gün gibi kısa bir süre olması ve denek sayısının az olması nedeniyle bu sonucu değerlendirirken dikkatli olunması gerektiği gözönünde bulundurulmakla birlikte kronik hastalığı olan çocuklarla yapılan bu tür kampların çocuğun hastalığa uyumunu artırma ve umutsuzluğu azaltma yönünde yararları olduğu sonucuna varıldı.

Bu tür girişimlerin artması dileğiyle.

Dr. Bengü Gürsoy Rezaki
Psk. Nuray Başoğlu